

РЕШЕНИЕ

№ 177

гр. Бургас, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ЛШ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА

при участието на секретаря Ю.В. БОНЕВА
като разгледа докладваното от МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА
Административно наказателно дело № 20232120204753 по описа за 2023
година

Производството е образувано по повод жалба на Г. В. И., ЕГН ***** против
Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано
техническо средство или система, серия К № 7487887 на ОД МВР Бургас, с който на
основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ на
Г. В. И. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева за нарушение
по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В депозираната до съда жалба счита, че неправилно е посочено нарушението, не било
индивидуализирано, участъкът не попадал в населено място, не било посочено мястото на
знак В26, не било ясно посочена скоростта на превишение, не били спазени сроковете по чл.
34 ЗАНН, жалбоподателят не бил собственик на автомобила, оспорва се и представения
протокол по чл. 10 от Наредба 81213-532 от 2015г. на МВР. Моли обжалвания електронен
фиш да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява.

За Административнонаказващия орган, редовно призован, не се явява представител.

Съдът с разпореждането за насрочване е изискал цялата преписка във връзка с
обжалвания електронен фиш. ЕФ е връчен на 07.11.2023г., а жалбата е депозирана в съда на
21.11.2023г., поради което е подадена в срок и от легитимирано лице, поради което е
допустима.

На жалбоподателя Г. В. И. е издаден Електронен фиш за налагане на административно
наказание „глоба” за това, че на 14.09.2021 г. в 09:35 ч. в гр. Бургас, ПП I-6, км. 494+850 в
посока от кв. „Пети километър“ към кв. „Ветрен“ при максимално разрешена скорост за
движение в населено място до 50 км/ч. отчетен е толеранс от -3 км/ч на измерената скорост с
МПС „***“ лек автомобил с рег. № *** е извършено нарушение за скорост, установено и
заснето с автоматизирано техническо средство № TFR1-M 510 - разрешена скорост 50 км./ч,
установена скорост 71км./ч и превишена скорост 21 км./ч. МПС съгласно представените
доказателства е собственост на Р.Г.И., която е представила декларация, че на 14.09.2023г. в

09:35 МПС е било във владение на Г. В. И., който е приет и за ползвател съгласно издадения ЕФ.

На жалбоподателя Г. В. И. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Жалбоподателят не е посочил друго лице, което да е било водач на МПС.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства.

Съдът при служебната проверка констатира, че обжалваният електронен фиш съдържа реквизитите по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП – посочени са данните за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

Сред посочените реквизити няма изискване фишът да е датиран, да съдържа имена, адрес и подпис на издателя, нито се изисква посочване пред кого и в какъв срок може да се обжалва. С изпълване на съдържанието на електронния фиш, съгласно предвидените изисквания за неговата форма по смисъла на чл. 189, ал. 4 от ЗДП, същият вече е административен акт, годен да породи съответните правни последици. Ето защо са неоснователни възраженията на жалбоподателя за незаконосъобразност.

Следва да се има предвид, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. В тази връзка, съгласно Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г. на ВАС, ЕФ се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (чл. 189, ал. 11 от ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани подробно в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. От гледна точка на адресатите - електронният фиш е акт със санкционно значение, поради което, като вид държавна принуда, чрез него се възлагат неблагоприятни последици на адресата от имуществен характер. Именно с оглед на тази своя характеристика, при издаването на електронния фиш намира проява общия принцип, че административнонаказателната отговорност не може да бъде обоснована чрез разширително тълкуване или чрез тълкуване по аналогия (чл. 46, ал. 3 от ЗНА). Приложимостта на ЗАНН е посочена единствено при обжалването на електронните фишове – аргумент от чл. 189, ал. 8 от ЗДвП. Неслучайно законодателят при определяне на реквизитите на електронния фиш в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП не е посочил като изискване той да съдържа име, длъжност и подпис на издателя си и това е така, защото електронният фиш е акт, който се издава в резултат на заснемане със система за технически контрол, а не акт на административнонаказващ орган, каквото е наказателното постановление. Ето защо за разлика от общия процес регламентиран в ЗАНН, в хипотезата с издаване на електронния фиш, не са предвидени два етапа, каквито съдържа общия процес по ЗАНН – обвинение чрез предявяване и връчване на АУАН и налагане на наказание чрез издаване и връчване на наказателно постановление (Решение № 1227/08.07.2015 г. по к.н.а.х.д. № 943/2015 г. на АдмС-Бургас). Законодателят в разпоредбата на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП е препратил към ЗАНН само за процедурата по оспорване на електронния фиш, а в ал. 14 от същия член, е препратил към общия закон само за неуредените случаи. Това означава, че особената процедура, уредена в ЗДвП, се прилага такава, каквато е и така както е уредена в специалния закон и само за неуредените случаи, както и само в частта на оспорване пред съда на електронния фиш се прилага общия закон – ЗАНН. За това, след като в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП са регламентирани реквизитите на електронния фиш, това изброяване следва да се възприема като изчерпателно. След като в образца за електронен фиш и в изчерпателно

изброените му в закона реквизити не се съдържа дата на издаване на електронния фиш, име на длъжностно лице, подпис и пр. – то такъв реквизит не е задължително да притежава и фишът.

Във връзка с възраженията за изтекли давностни срокове по чл. 34 ЗАНН следва да се има предвид, че по силата на чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН - не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В случая разпоредбата чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 от ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление, нито по отношение на съдържанието им /предвид реквизитите, установени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП/, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо сроковете по чл. 34 от ЗАНН в конкретната хипотеза са неприложими. Те регламентират сроковете за съставяне на АУАН и за издаване на наказателно постановление, а електронният фиш не е нито едното, нито другото. Законовата препратка на чл. 189, ал. 14 от ЗДвП към разпоредбите на ЗАНН е приложима единствено за неуредените в ЗДвП случаи по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и по изпълнението на наложените наказания. Електронните фишове и съкратената процедура, по която същите се издават, остават извън обхвата на препращащата норма. В тази връзка и сроковете по чл. 34 от ЗАНН не намират приложение в производствата по издаване на ел. фиш и не следва да се прилагат по аналогия при липса на изрична разпоредба. Приложима е обаче абсолютната давност, регламентирана в чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН, която в случая не е изтекла, тъй като от установяване на нарушението, извършено на 14.09.2021 г., до настоящия момент не са изминали четири години и шест месеца / Решение № 23/07.01.2022 г. по к.н.а.х.д. № 2637/2021 на АдмС-Бургас/. Следва да се посочи и че нарушителят е бил открит на 11.05.2023г., когато е била попълнена декларация от собственика на автомобила за това кое е лицето, управлявало МПС на датата на нарушението.

В § 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП е дадена легална дефиниция на понятието „автоматизирани технически средства и системи”. Това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

В конкретния случай - видно от приложеното Удостоверение за одобрен тип средство за измерване (л. 21) – мобилната система за видео-контрол на нарушенията на правилата за движение „TFR1-M” е автоматизирано техническо средство по смисъла на закона, като цялостната обработка и формиране на доказателствения видеоматериал се извършва от специализирана програма, а операторът в патрулния автомобил има възможност единствено за визуален преглед на качеството на заснетия видеоматериал. Тук е мястото да се посочи че срокът на валидност на издаденото удостоверение за одобрен тип средство за измерване е изтекъл на 24.02.2020 г. Същевременно обаче по силата на чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията - когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип, поради което и съдът счита, че в конкретния случай използваната мобилна система за

контрол е одобрен тип средство за измерване на скорост. Техническото средство е преминало и последваща проверка съгласно наличния в преписката Протокол от проверка на мобилна система л. 22.

След измененията на ЗДвП (обн. ДВ бр.19 от 13.03.2015 г.) и издаването на Наредба № 8121з-532, издаването на електронен фиш за налагане на административни санкции за извършени нарушения на чл. 21, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство или система, функциониращи автоматично, при условие, че са изпълнени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Присъствието или отсъствието на контролен орган (оператор на системата) в патрулния автомобил, по никакъв начин не оказва въздействие върху точността и обективността на установяване и заснемане на нарушението. Контролният орган няма никаква възможност да променя или да влияе върху измерването, регистрирането и записа на нарушенията, установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство. Представен е задължителния в случаите на ползване на мобилна АТСС, протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредбата (л. 23), придружен и от снимка на разположеното техническо средство (л. 23 гръб), посредством които се установява мястото на извършване на контрола, посоката на движение на контролираните МПС, ограничението на скоростта, автомобила на който е поставено мобилното АТСС и др. като съдебния състав не споделя възраженията, че протоколът не е изготвен съобразно изискванията на Наредбата. Той съдържа всички необходими реквизити и е съставен и подписан от съответното длъжностно лице.

Мястото за контрол не е било обозначено с пътен знак „Е24”, но с ДВ, бр. 6 от 2018 г., в сила от 16.01.2018 г. е отменена нормата на чл. 7 от Наредба 8121з-832/12.05.2015 г., предписваща такова задължение на контролните органи, поради което и към датата на нарушението за тях не е съществувало задължение за поставяне на пътен знак „Е24” в контролирания участък или за оповестяване на мястото на контрол по друг начин.

Съгласно писмо отговор от Община Бургас път I-6, км. 494+850 в посока от кв. Пети километър към кв. Ветрен е част от републиканската пътна мрежа и се намира в урбанизирана територия на гр. Бургас и скоростта е съгласно чл. 21, ал. 1 ЗДвП за населено място, т.е. 50 км/ч. Липсва пътен знак В- 26, защото се касае за населено място и водачът следва да съобразява поведението си съгласно чл. 21, ал. 1 ЗДвП, не се касае за изключение, за което да въвежда отклонение от правилото на ал. 1 чрез поставен пътен знак. Ограничението на скоростта за населено място е 50 км/ч и водачът е бил длъжен да се съобрази с ограничението на скоростта за населено място и правилно е посочена разпоредбата, предвиждаща това задължение – чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Съдът намира за неоснователно възражението, че не било описано нарушението. В електронния фиш са описани всички съставомерни признаци, приложен е снимков материал като се вижда вида на автомобила, неговият регистрационен номер, посоката на движение, това, че няма други МПС, както и номера на АТСС. Съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес. Ясно е посочено време, място, установената скорост, отчетеното превишение и приложимата разпоредба.

Правилно е определен и субектът на административно-наказателната отговорност. Съгласно чл. 188, ал. 1 ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП електронният фиш по ал. 4 се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2 по един от начините по чл. 186а. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната

териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира.

В случая собственикът на автомобила е представил декларация с данни за лицето, на което е предоставило МПС като подробно е посочило кога е предоставено МПС, кога е било върнато и е представено копие от СУМПС на Г. В. И.. Последният в хода на делото не е ангажирал доказателства, от които да се направи извод, че не той е управлявал МПС, нито е посочил на кого го е предоставил, поради което и съдът намира, че правилно именно по отношение на него е бил издаден обжалвания ЕФ и е посочен като ползвател.

Правилно е определена и санкционната разпоредба на основание чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП, предвиждаща, че водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, за превишаване от 21 до 30 km/h-с глоба 100 лв.

С оглед на изложеното, ЕФ като законосъобразен и правилен следва да се потвърди изцяло.

Съдът дължи произнасяне по разноските. В случая право на разноски има само наказващият орган, който не претендира такива и съдът не му присъжда.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 7487887 на ОД МВР Бургас, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ на Г. В. И., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____